

Teatrul de Stat
„Valea Jiului“
din Petroșani

ACUL CUMETREI GURTON

de W. Stevenson

Pornită aproape către sfârșitul sezonului estival să desfete publicul litoralului, echipa din Petroșani a poposit vreo două seri la București și a jucat la Grădina „Boema” *Acul Cumetrei Gurton*. Ia a treia versiune scenică pe care o cunoaștem în teatrele noastre, naiva și frusta comedioară pre-shakespeareană ne oferă anevoie unghiuri inedite de analiză literară. În schimb ilara incurătură, iscată din pricina unui ac, ce capătă — datorită pornirilor spre gilceavă și pâruiala a două cumetre gureșe — proporțiile bătăliei de la Waterloo, întreg cortegiul de situații comice (savuroase variante ale arțagului, credulității, prostiei, violenței, urii și răzbunării) par să deschidă cimp larg fanteziei celor ce doresc să închege un spectacol vesel, să brodeze o reprezentare destinată destinderii. Intenția autorului acestei farse populare elisabetane s-a împlinit în mod fericit cu cea a regizorului Ion Simionescu și a actorilor, dornici să-și încerce capacitatea compozițională. Spectacolul folosește

*Alexandru Dan, Aurora Novăcescu și
Mihai Clita în „Acul cumetrei Gurton”,
la Teatrul de Stat „Valea Jiului” din
Petroșani*

schema comedii, navitaarea acțiunii drept pretext de a însufleți personajele cu o ușoară detașare, cu aerul sincer, amuzant și ironic, de a se fi lăsat cu toții, deopotrivă regizor și interpreți, antrenati într-un joc de improvizație cu intervenții libere și poante comice. Fără a acorda acestei libertăți de improvizație umoristică o direcție prea limpede și fără a se asigura spectacolului o riguroasă și cenzurată unitate stilistică, momentele de inspirație și haz autentice alterând cu altele de un umor dilatat, dezordonat, totuși predominant parodia clovnească de bun gust, desfășurată atractiv și hazliu, revărsată poftă de joc a actorilor, stîrnind bucuria publicului.

Căștigul pe care-l aduce acest spectacol este un binefăcător îndemn programatic spre exercitiul stilistic, pe text clasic, o lăudabilă încercare de a determina actorii închiștați în rutină, cantonați în manierisme, să tindă spre disponibilitate, mobilitate, să practice un joc spontan.

Nu toți actorii s-au arătat suficient de pregătiți față de o asemenea încercare; dar priceperile și lipsa de antrenament a unor interpreți n-au ajuns să-și răsfringă supărător efectul asupra întregului. Zelu și hărnicia, convingerea cu care întreaga echipă s-a angajat să ducă la bun sfârșit această demonstrație a evidențiat calitățile, trecînd slăbiciunile în subsidiar. Printre cei care au reușit să-și fructifice cu succes efortul de împropătare a paletei interpretative, îl amintim, în primul rînd, pe Dumitru Drăcea. În rolul nebulului intrigant Dickon, actorul a realizat o compoziție comică, bogată în nuanțe, întîind satisfacția diabolică pe care o simte personajul în încercarea tuturor ițelor. Mihai Clita a întruchipat cu multă savoare chipul nătîngului Hodge. Pitorească și amuzantă a fost înfățișarea dată de către Dan Alexandru nevolnicului vlăstar al cumetrei Gurton, Coek. Certe disponibilități pentru compoziții comice a arătat Ștefania Donea în doamna Chat. Efortul vizibil depus de Aurora Novăcescu de a susține cu aplomb, temperament și expresie inedită pe vajnica cumătră Gurton nu s-a lăsat încununat de succes decît pe jumătate. În limitele corectitudinii, și-au dat contribuția la realizarea spectacolului Mircea Pînișoară, în doctorul Rat, și Mircea Zabalon, în domnul Baylye.

V. D.

